

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: F. N., nar., bytem
zastoupený: JUDr. Pavel Turoň, advokát, se sídlem Moskevská
1461/66, 360 01 Karlovy Vary,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 12.4.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2019 č.j.
..../44091-HS o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i

fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 12.2.2019.

2. **Včasnou žalobou ze dne 12.4.2019** se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2019 č.j. /44091-HS, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho zdravotní stav, který popsal, byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen, když od roku 2004 je v péči psychiatra a trpí těžkou formou agorafobie s malou reakcí na léčbu, což jej natolik omezuje, že ztrácí způsobilost k pracovní činnosti. Namítal také, že dva rozdílné lékařské posudky o invaliditě vznášejí důvodnou pochybnost o jejich správnosti, když dle posudku MUDr. V. ze dne 26.9.2018 mu byl přiznán pokles pracovní schopnosti o 30% a dle posudku ze dne 5.2.2019 MUDr. D. pouze 25%, tudíž jejich závěry jsou vzájemně rozporné a hlavně nekorespondují s jeho skutečným zdravotním stavem, pro který mu měla být přiznána dle kapitoly V, položky 5c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. horní hranice intervalu 25-35%, tj. 35%, a vzhledem k dalším postižením mělo dojít ještě ke zvýšení o 10% na celkem 45%. Požadoval, aby byl soudem ustanoven soudní znalec a jím vypracován znalecký posudek, který jediný může být podkladem pro stanovení jeho míry invalidity. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 12.2.2019 a vrácení věci žalované. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 12.2.2019 č.j. /44091-HS** žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-15.10.2018 – 426/... .. ze dne 15.10.2018, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 26.9.2018 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.2.2019 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 5.2.2019 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%; žalobci byla přiznána dolní hranice 25% s ohledem na charakter zdravotního postižení a tato míra poklesu ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.
4. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce** a v něm založeného **záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 26.9.2018** soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 30%. Dále **ze založeného zánamu o**

jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 5.2.2019 vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna.

5. **Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 29.4.2019** navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a setrvala za zjištěného skutkového stavu i nadále na svém rozhodnutí ze dne 12.2.2019. **Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce** vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.2.2019 bylo zástupci žalobce doručeno dne 12.2.2019.
6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni** v soudem prodloužené lhůtě **vypracovala po jednání konaném dne 12.9.2019 posudek**, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Komise konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je úzkostná a fobická porucha, jedná se o lehké funkční postižení, proto hodnotila jeho zdravotní postižení dle kapitoly V, položce 5b) přílohy vyhlášky při rozmezí 15-20% na horní hranici 20% vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění a vzhledem k dalšímu onemocnění a to k chronickému algickému syndromu bederní páteře bez známek kořenové léze byla dle § 3 odstavce 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 5%, takže celkově činí 25%. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatovala, že je v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Karlovy Vary ve smyslu nepřiznání invalidity při přiřazení funkčního postižení ke kapitole V, položce 5 b) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 20%, komise ale na rozdíl od OSSZ navýšila horní hranici o 5% (nikoliv o 10%) pro další onemocnění zdravotního stavu. Komise dále konstatovala, že je v souladu s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity, ale na rozdíl od posudkového hodnocení námitkového řízení přiřadila funkční postižení ke kapitole V, položce 5 b), nikoliv k položce 5 c), neboť se jedná o lehké funkční postižení, nikoliv o středně těžké funkční postižení, když klinický stav odpovídá lehkému funkčnímu postižení. Dle komise žalobce není schopen psychicky náročné práce, stressové a v nočních směnách, je schopen práce s možností zvolení vlastního tempa. Závěrem bylo uvedeno, že komise měla k dispozici pro posouzení funkčního postižení žalobce dostatek podkladů, jak lékařských nálezů tak i vlastní vyšetření odborným psychiatrem při jednání, aby mohl být dostatečně objektivizován zdravotní stav a funkční postižení žalobce. (Stejnopis posudku byl doručen zástupci žalobce i žalované.)
7. **Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 14.10.2019** setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem, protože posudkové komise považuje za

podjaté, neboť mají zájem na tom, aby nebyl uznán ani částečně invalidním, neboť by to znamenalo výplatu důchodu a přitom má těžkou formu agorafobie a žádost o invalidní důchod podal na doporučení lékaře; požadoval přezkoumání soudními znalci. Dále žalobce připojil své podání ze dne 6.9.2019 nazvané Písemné vyjádření posuzované osoby.

8. Poté k žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek dne 12.12.2019** a v závěru tohoto doplnění komise uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a zdůraznila, že byl dne 12.9.2019 při jednání komise vyšetřen odborným psychiatrem a poté byl dle doložených lékařských nálezů vypracován posudek, jehož závěrem bylo neuznání invalidity, což bylo v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Karlovy Vary i námitkového řízení. Dále bylo uvedeno, že zdravotní stav na podkladě dostupné a aktuální zdravotní dokumentace a na podkladě vlastního vyšetření psychiatrem byl posouzen objektivně v souladu s platnými právními předpisy a příslušnou metodikou lékařské posudkové služby. Podání námitek žalobce neobsahuje žádné nové skutečnosti a nedoložil žádné nové podklady, které by vedly ke změně posudkového zhodnocení. (Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i žalované.)
9. **Ústního jednání** u zdejšího soudu dne 30.1.2020 se zúčastnil žalobce společně se svým zástupcem a zástupce žalované. Zástupce žalobce setrval na podané žalobě a obsáhle sdělil jejich stanovisko odpovídající obsahu žaloby, předložil další písemnosti (např. lékařské zprávy z roku 2007, 2011, 2014 a ze září až prosince 2019) a závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí i vrácení věci žalované k novému projednání a rozhodnutí. Zástupce žalované s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění navrhl zamítnutí žaloby, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl invalidní.
10. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
11. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle **§ 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.
12. Dále soud podotýká, že od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na

pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

13. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
14. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být přiznána invalidita pro jím popsané zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců. Neznačená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Rovněž je nezbytné připomenout, že pro soud je v tomto řízení rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 12.2.2019, a ke zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nelze přihlídnout. Soud ještě poznamenává, že v celém řízení byl posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ i komisí hodnocen celkový zdravotní stav žalobce na základě lékařských zpráv vyhotovených jeho odbornými ošetřujícími lékaři. Změny a zhoršení zdravotního stavu žalobce mohou být zhodnoceny pouze v novém řízení na základě nové žádosti, kterou je třeba podat u příslušné OSSZ.
15. Přes názor žalobce, že by jeho zdravotní stav měl být objektivně posouzen ustanoveným znalcem s odkazem na nálezy Ústavního soudu č. III ÚS 4160/16 nikoli posudkovou komisí, soud v této věci neshledal závažný důvod k takovému postupu, jelikož ze zákona (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.: *Ministerstvo posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise*.) je k hodnocení zdravotního stavu žadatelů o dávku důchodového pojištění vázanou na posouzení zdravotního stavu v soudním řízení správním povolána PK MPSV. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie s ohledem na zdravotní postižení žalobce, které je rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jímž je úzkostná a fobická porucha.
16. Námitka žalobce při ústním jednání soudu, že přítomný lékař psychiatr jej žádným způsobem (při jednání komise) nevyšetřoval a jedině, na co se jej zeptal, bylo, zda v lese po pěšině chodí vlevo či vpravo, tudíž účast odborného lékaře byla tedy zcela neúčelná, je z pohledu soudu toliko subjektivní názor žalobce. V posudku komise ze dne 12.9.2019 je na straně 5 posudku popsáno psychiatrické vyšetření v komisi a je uvedena i závěr, k němuž přítomný psychiatr dospěl. Soud podotýká, že posudkoví lékaři i komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav pojištěnce ve vztahu k invaliditě i jen na základě lékařských zpráv vyhotovených odbornými ošetřujícími lékaři pojištěnců bez toho, že by

přítomnost pojištěnce byla nezbytně nutná při jednání komise. Není však samozřejmě na škodu, pokud je pojištěnec přítomen a je orientačně vyšetřen přítomným odborným lékařem, jako tomu bylo i v této věci. Rozhodující však je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení, které je pak posuzováno dle platné právní úpravy, tj. dle shora citované vyhlášky a její přílohy, k rozhodnému datu. Přiznání invalidity totiž není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2019 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 12.9.2019 a jeho doplnění ze dne 12.12.2019 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy (např. z vyšetření psychologického, psychiatrického, ORL, neurologie, rehabilitace, ambulance léčby bolesti, praktického lékaře) zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, ale i z doby po 12.2.2019 předložené žalobcem. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 15.10.2018, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 30% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV a jeho doplnění soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Žalobce nedoložil žádné další lékařské zprávy, které by byly způsobily ke změně posudkového závěru komise, toliko je přesvědčen o invaliditě kvůli svému zdravotnímu stavu, jelikož lékařské zprávy předložené při jednání soudu se k rozhodnému datu nevztahovaly, proto ani nebyl důvod k dalšímu doplnění posudku PK MPSV. Žalobce však má možnost podat kdykoli novou žádost o invalidní důchod u příslušné OSSZ, pokud se jeho zdravotní stav zhorší či zhorší nejlépe po poradě se svými odbornými ošetřujícími lékaři, kdy budou zhodnoceny i lékařské zprávy ze září až prosince 2019.

17. Žalobce neprokázal, že je invalidní, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek vypracovaný PK MPSV, není invalidní ani pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 25%, nikoli nezbytných minimálně 35%. Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 15.10.2018.
18. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů

řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 30. ledna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně